

عنوان مقاله:

مبانی حقوقی استقلال نهاد وکالت در ایران و انگلستان

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش های تطبیقی حقوق اسلام و غرب، دوره 10، شماره 3 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 29

نویسندگان:

سیدعلی میرلوحی - دانشجوی دکتری فقه و حقوق خصوصی دانشگاه شهید مطهری (ره)، تهران، ایران.

طاہر حبیب زاده - استادیار و عضو هیئت علمی گروه حقوق خصوصی دانشگاه امام صادق (ع)، تهران، ایران.

انیس اسدی - دانشجوی دکتری فقه و حقوق، دانشگاه امام صادق (ع)، تهران، ایران.

خلاصه مقاله:

استقلال نهاد وکالت بدین معناست که کلیه امور مربوط به سیاست های اجرایی متنوع قانون، جهت پیشبرد اهداف خویش، توسط اعضای آن بدون دخالت دیگران انجام پذیرد؛ این پژوهش که به صورت توصیفی-تحلیلی با رویکرد تطبیقی به بررسی نظام حقوقی دو کشور ایران و انگلستان و جمع آوری اطلاعات بنا بر شیوه کتابخانه ای صورت پذیرفته است، سعی دارد تا مبانی حقوقی این مفهوم را در دو نظام حقوقی ایران و انگلستان تبیین نموده و بیان دارد که مبنای استقلال حرفه ای وکلا در نظام حقوقی ایران و انگلستان، برخلاف استقلال دستگاه قضائی که اصل تفکیک قواست، نظارت یک سازمان مردم نهاد مستقل بر حسن اجرای قانون در قوه قضائیه، تضمین حقوق دفاعی و تامین حاکمیت قانون است؛ پس، وکیل نباید منصوب قوه مقننه یا مجریه باشد، چراکه این نصب می تواند منتهی به دخالت این دو قوه در قوه مستقل قضائیه شود که در نظام حقوقی مامطابق اصل (۵۷) قانون اساسی مجاز نیست. از سوی دیگر، اگر وکیل منصوب دستگاه قضائی باشد، طبیعت کارش که دفاع از حقوق و منافع موکل و تلاش برای تحقق حقوق دفاعی و تعادل در حاکمیت قانون و اجرای آن است، استقلال قاضی را مخدوش می کند. منظور از این استقلال رهانیدن و مسئولیت ناپذیر نمودن وکیل نیست، کما اینکه چنانچه مرتکب خطایی شود، ضوابط و مقررات مربوط به مسئولیت مدنی، انتظامی و کیفری گریبان گیرش می شود و این استقلال را تعدیل خواهد نمود.

کلمات کلیدی:

استقلال نهاد وکالت، حقوق ایران، حقوق انگلستان، قانون وکلا، مبانی استقلال وکیل

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1931100>

